

28 november 2015

Sarah Van Liefferinge en Arne Proesmans

Een onvoorwaardelijk basisinkomen

Komen voor het eerst: Andy Jekarus, Erwin Mys, Francis Alizé, Jean-Paul Segers, Marietta van den Brempt, Philippe Coffyn

Het onderwerp was een onvoorwaardelijk basisinkomen:

Het is niet gemakkelijk om te discussiëren over een onvoorwaardelijk basisinkomen. Het is iets dat nog niet bestaat. Je moet je dus proberen voor te stellen of je leven er beter door wordt. Twee gastsprekers legden ons uit wat het onvoorwaardelijk basisinkomen inhoudt. Dat was heel interessant. Nadeel was wel dat niet iedereen het woord kon nemen.

Iedereen vindt het **belangrijk dat sociale correcties blijven**. Als die wegvallen, is het onvoorwaardelijk basisinkomen geen goede zaak. Een deelnemster heeft diabetes. Nu krijgt ze haar zorg en medicatie terug betaald. Die kosten kunnen hoog oplopen. Naast het basisinkomen is terugbetaling van dergelijke medische kosten nodig. Mensen met een beperking hebben ook veel zorg nodig. Kunnen zij iets extra's krijgen? Blijft de zorgverzekering nog bestaan? We denken ook aan mensen die hoog bejaard zijn. Kunnen zij met het basisinkomen een woonzorgcentrum betalen? We denken het niet. Moet je dan heel je leven sparen

zodat je later de zorgen die je als hoogbejaarde nodig hebt, kunt betalen? Is het een systeem dat vooral mensen met een goede gezondheid kansen biedt? Mensen met gezondheidsproblemen kunnen niet gaan werken en zullen dus niet kunnen bijverdienen. Anderzijds is het zo dat wie nu ziek is niet mag werken. Met een onvoorwaardelijk basisinkomen kan je dan wel b.v. nog 1 uur per dag gaan werken. Dat is dan een voordeel.

Het onvoorwaardelijk basisinkomen kan er maar komen als de maatschappij verandert. Elkaar helpen zonder dat je er voor betaald wilt worden, zal nodig zijn. “De gemeenschap groeit naar een MAATschappij.” We zijn elkaars maten,

we werken samen. Dan moeten oude mensen misschien niet naar een tehuis, maar zorgen vrienden of familie voor hen.

Belangrijk is wel dat we ervoor zorgen dat mensen niet opnieuw uitgesloten worden. Iedereen moet kansen krijgen. Solidariteit blijft belangrijk. Hoe ieder mens betekenis kan hebben in de maatschappij zal een zoeken blijven.

Wie nu een invaliditeitsuitkering krijgt, moet op controle. Jongeren, mensen moeten zich bij die controles zwakker voordoen dan ze zijn. Zo krijgen ze meer punten en dus ook meer geld. Ze moeten zich vernederen om wat geld te kunnen krijgen. Met het onvoorwaardelijk basisinkomen hoeft dit niet meer.

Een onvoorwaardelijk basisinkomen invoeren kan niet zomaar. Mensen die b.v. nu 1800 euro pensioen krijgen vallen terug op 1500 euro. Dat moet voorbereid worden. Maar mensen met 800 euro uitkering krijgen plots 1500 euro. Daklozen die geen inkomen ontvangen, hebben plots een groot inkomen. Dat proces moet begeleid worden. Zo kan vermeden worden dat mensen met het basisinkomen niet rond komen.

Indien het onvoorwaardelijk basisinkomen er komt, betekent het wel dat mensen een ander leven kunnen leiden. Zo zou een deelneemster die nu 5 kinderen heeft en er alleen voor staat, niet meer moeten werken. Ze zou dan thuis kunnen blijven om voor haar kinderen te zorgen. Er zou zeker een heleboel stress wegvallen. Dat is een goede zaak voor kinderen en gezinnen.

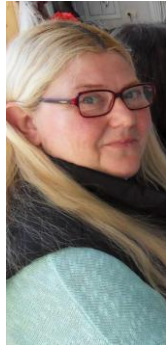
De kinderen kunnen weer door hun ouders opgevoed worden i.p.v. door crèches, naschoolse opvang. Ook de stress “komen we deze maand rond”, “hoe betaal ik die rekening” valt weg. Stress maakt mensen ziek, maakt mensen venijnig. We denken dat mensen meer de ruimte krijgen om hun eigen weg te kiezen. Je kan de job doen die je wilt. Je kan halftijds, twee uur/dag gaan werken. Het leven zal aangener zijn.

Gemaakt door Jurgen Blomme, Marcel Peutevinck, Kristine Decroos, Bees Verleyen, Rita Everaert, Brigitte Dumon en Jeanne Goes.

Bees

Brigitte

Jurgen

Kristine

Marcel

Rita

Jeanne